

1979 மார்ச் 24]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இன்று ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை, கோர்ட்டுகள் இயங்கவில்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 41, 42 ஆகிய பிரிவுகள் எவை எவை எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகு இது மாதிரி பிரச்சினைகளைக் கிளப்பலாம். ஆகவே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன் அதாவது எவை எவை எடுத்துக் கொள்ளப்படப் போகின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்பே இவ்வாறு கேட்பது சரியல்ல.

(4) ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) வழக்கறிஞர்களது வேலை நிறுத்தம் காரணமாக நீதித் துறை இயங்காமல் இருப்பது குறித்து.

1979ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 16ஆம் நாள் முதல் தமிழகத்தில் வழக்கறிஞர்கள் நடத்துகிற வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக நீதித் துறை இயங்காமல் இருக்கிற பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்மென்று கேட்டு மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மற்றும் திரு. ஆர். உமாநாத், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. எம். ஏ. லத்தீப், திரு. கே. கந்தசாமி, திரு. மு. ஆறுமுகம் திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. சுத்தக்குடி ச. சண்முகம், திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. பொ. உத்திராபதி, திரு. செ. சிவசாமி, திரு. ரா. கிருஷ்ணன், திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாக விளக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 21ஆம் நாள் அன்றே கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது “இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்ட மூன்று பிரிவுகளில் ஒன்றான நீதி மன்றங்கள் தமிழ்நாட்டில் செயல்படாமல் இருக்கின்றது. குறிப்பாக சென்னை உயர்நீதி மன்றம் உட்பட பல்வேறு நீதிமன்றங்கள் தொடர்ந்து செயல்படாததால் தமிழக மக்கள் பெறவேண்டிய நீதியைக் கூட சில நாட்களாக பெற முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள். தமிழகம் பூராவும் இதனால் ஏற்பட்ட பதட்டமான சூழ்நிலையைக் குறித்து விவாதிக்க” அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். இதனை நான் 21ஆம் தேதியே கொடுத்திருக்கிறேன்.. ஏன் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை?

[1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அவ்வாறு கொடுத்ததிற்குப் பின்னாலே உங்களுக்கு தக்க தகவல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு இருந்த முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து அது எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் கொடுத்ததற்கு, அது தள்ளிவிடப் பட்டது என்ற தகவல் உங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது: மேலும் அன்றைய சூழ்நிலை அப்படி இருந்தது. அது ஏன் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நீங்கள் கேள்வி கேட்கக் கூடாது. அப்போதைக்கப் போது இருக்கக்கூடிய முக்கியத் துவத்தைப் பொறுத்து ஒரு பிரச்சினை எடுத்துக்கொள்ளப் படலாம், அல்லது தள்ளிவிடப்படலாம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இப்போதாவது சேர்த்துக்கொள்கிறீர்களா இல்லையா, அதையாவது சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் பெயரை சேர்த்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நீங்கள் கொடுத்த தீர்மானம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாக உங்களுக்குப் பதில் அனுப்பப்பட்டுவிட்டது. இப்போது அதைப் பற்றி நீங்கள் எழுப்ப முடியாது, அடுத்ததாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள்.....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அப்படியானால் இப்போது மட்டும் அதே பிரச்சனை எப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் அனுப்பப்பட்டுவிட்ட பின்னால் உங்கள் பெயரை எப்படி சேர்த்துக்கொள்ள முடியும்? இதை ஒப்புக்கொண்டால் இதே மாதிரி இன்னும் பத்து பேர்கள் எழுந்து நாங்களும் இது மாதிரி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்தோம், எங்களுடைய பெயர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வார்கள் அதற்காகத்தான் இப்போது மறுக்கிறேன். உங்கள் தீர்மானம் தள்ளுபடி செய்தாகிவிட்டது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : நீங்கள் எப்படி தள்ளுபடி செய்யலாம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னாலேயே தள்ளுபடி செய்தாகிவிட்டது நீங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தீர்கள். அதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு என்று சில விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அதை நாம் ஃபாலோ பண்ணவேண்டும். நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னால் நீங்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் தந்தாகி

1979 மார்ச் 24]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

விட்டது. நீங்கள் மட்டுமல்ல, உங்களைப் போன்ற பலபேர் களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கிருந்த சூழ்நிலை யில் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே அது மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதையே இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண் டும் என்று எப்படி வற்புறுத்த முடியும்?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : இங்கே அனுமதி மறுக்கப்பட்டது, ஆனால் மேலவையில் இதை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இங்கு நமக்கு புத்தி வந்த பிறகு இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டும் சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அங்குள்ள தலைவர் வேறு, இங்குள்ள தலைவர் வேறு, இதையெல்லாம் நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : ஏதாவது ஒரு முறையை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய ஆலோசனைக்கு நன்றி.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : ஒரு பிரச்சனைக்காக ஒத்திவைப் புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டு அது மறுக்கப்பட்டால், அதில் தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று கருதினால், அடுத்த நாளே இன்னொரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுக்கலாம், அப்படி நீங்கள் கொடுக்கவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய தீர்மானம் தள்ளப்பட்டது உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆகவே மீண்டும் விதிவிலக்காக கருதி இதை ஒரு முன் உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், விதிவிலக்காகக் கருதி அவருடைய பெயரையும் இணைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தங்களை கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத் துச்சொன்னது போல், இதில் ஒரு விதிவிலக்கு என்று மட்டும் கருதி, இது நிரந்தரமான ஒரு முறை என்றில்லாமல் விதிவிலக் காக எடுத்துக்கொண்டு அவரையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களையும் பேச அனுமதிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 24]

தலைவர் அவர்களின் கருத்தோடு நானும் ஒன்றி, நானும் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன், விதிவிலக்கு என்று கருதி அவருக்கு வாய்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : முதல் நாள் தள்ளுபடி செய்து விட்ட ஒருவர் பெயர்மட்டும் இப்போது அந்தப் பிரச்சனையில் எப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளங்கோவன் அவர்களும் ஒரே விதியின் கீழ்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை கொடுத்திருந்தார்கள். 42-வது விதியின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. தலைவர் அவர்கள் பதில் எழுதி அனுப்பிவிட்டார். ஆனால் இளங்கோவன் அவர்கள் மீண்டும் அதை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். சுந்தரராஜன் அவர்கள் அவ்வாறு மீண்டும் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. ஒருவர் ஒரு பிரச்சனையை முக்கியத்துவம் என்று கருதினால் தொடர்ந்து அடுத்த நாளும் அதைப்பற்றி எழுதிக் கொடுத்திருக்கலாம். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை. அதனால்தான் உங்கள் பெயரை இதில் இணைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நீங்கள் கொடுத்த தீர்மானம் நிராகரிக்கப் பட்டிருப்பதால் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டேன். இருந்தாலும் அவை முன்னவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கேட்டுக்கொண்டபடி, விதிவிலக்காக இதை ஒரு முன் உதாரணம் என்று வற்புறுத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு திரு. சுந்தரராஜன் அவர்களுடைய பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 16 ஆம் நாள் முதல் தமிழகத்தில் வழக்கறிஞர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதன் காரணமாக நீதித்துறை இயங்காமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. சென்னை போன்ற நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல், எல்லா இடங்களிலும் நீதி மன்றங்கள் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அது எத்தகைய நீதி மன்றங்களாக இருந்தாலும் அந்த நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் வழக்கறிஞர்கள் சென்று வாதாடுகின்ற நிலை இல்லாமல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-10]

இந்தப் பிரச்சனை ஏதோ வழக்கறிஞர்களுக்கும், காவல் துறை நண்பர்களுக்கும் நடைபெற்ற ஒரு போராட்டமாக யாரும் கருதக் கூடாது. ஒரு தனிப்பட்ட சம்பவம்தான். வழக்கறிஞர்

1979 மார்ச் 24] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஐயாத்துரை என்பவர் மதுரையிலே காவல் துறை அதிகாரிகளிடம் அவர் ஒரு முறையீடு காரணமாக சென்றிருந்த நேரத்தில், தாக்கப்பட்டு அப்படி தாக்கப்பட்ட சம்பவம் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்த பிறகு, அவரும் முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறி உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று உறுதிமொழி எல்லாம் அளித்த பிறகும் இந்த மாமன்றத்திலே அப்படிப்பட்ட உறுதி மொழிகள் அளித்த பிறகும், வழக்கறிஞர்களுடைய மிகமிக முக்கியமான கோரிக்கையாக இருந்து வருவது, வழக்கறிஞர் தாக்கப்படுவது சம்பந்தமான புகாரின்மீது, அந்தக் காவல் துறையாளர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு இருந்தும் கூட, அவர் வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்படாதது ஏன் என்ற கேள்வியாகும். எத்தனையோ சிறு சிறு காரணங்களுக்காக, அந்தக் காரணங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, அந்த எடுத்துக்காட்டுகளை யெல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டு, நான் இந்தப் பிரச்சனையை சிக்கலாக்குவதற்கு விரும்பவில்லை. அவைகள் எல்லாம் இந்த நாடறிந்த எடுத்துக்காட்டுகள். அவைகளுக்காக திடீர், திடீரென்று காவல் துறை அதிகாரிகள், காவலர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்துவைத்து, நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்ட இந்த அரசு, கடந்த ஒரு வார காலமாக நடைபெறுகின்ற நாடு தழுவிய இந்த வழக்கறிஞர்கள் இயக்கத்தினுடைய கோரிக்கைக்கு மதிப்பளித்து, நடந்துகொள்ளாத அணுகுமுறை மிக மிக கண்டிக்கத் தக்க ஒன்று என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகவும், அது அன்னியில் இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக, அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற, அறவழிக் கிளர்ச்சியிலே ஈடுபடுகின்ற ஏராளமான வழக்கறிஞர்களை கைது செய்து, சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகவும் தான். அப்படி கைது செய்யப்பட்டு, மதுரை சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை சென்று பார்ப்பதற்காக, நேற்று மதுரைக்கு வேறு ஒரு நிகழ்ச்சிக்காகச் சென்றிருந்த எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களும், மற்றும் பலரும் முயன்றும் கூட அதிகாரிகள் நிர்வாக சிக்கலின் காரணமாக நீங்கள் சிறையிலே இந்தக் கைதிகளை பேட்டி காண இயலாது என்று அவர்களுக்கு எழுத்து மூலமாகவே மறுப்பு தெரிவித்து, பேராசிரியரும் மற்றவர்களும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் ஒரு அணுகுமுறையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. மிகமிக சாதாரணமான ஒரு கோரிக்கையை வீம்பின் காரணமாக, கௌரவப் பிரச்சனையாகக் கருதி, இந்த நிலை வளர்க்கப்படுகின்ற காரணத்தால், இந்தக் காவல் துறையினருக்கும், வழக்கறிஞர் பெரு மக்களுக்கும் இடையே பெரிய மோதல் என்ற நிலையை எதிர் காலத்தில் ஏற்படுத்தி விடுமானால், அது மேலும் பல குழப்பங்களை ஏற்படுத்துவதாகும். எனவே, இந்த இரு சாராரையும் ஒற்றுமைப்படுத்துகின்ற நிலைக்கு, ஒரு நல்ல முடிவை இந்த அரசு எடுத்திட வேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 மார்ச் 24]

காவல் துறை அதிகாரி மாற்றப்பட்ட வேண்டுமென்று சொன்னோம். மதுரையிலே உள்ள திருப்பரங்குன்றத்திலே இருந்து, திருமங்கலத்திற்கு அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே 5, 6 மைல்கள்தான். இப்படி 5, 6 மைல்கள் தூரத்திற்கு மாற்றப்படுவது ஒரு நடவடிக்கையா என்று கூட கேட்டோம். இன்றைக்கு செய்திகள் வந்துள்ள வகையில் பார்த்தால் அவர் திருமங்கலத்திற்கு கூட மாற்றப்படவில்லை. திருப்பரங்குன்றத்திலிருந்து, மதுரையிலேயே உள்ள தல்லாகுளம் போலீஸ் நிலையத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்.

அது அவருக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை என்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில் உள்ளபடியே இந்த அரசு வேண்டுமென்றே வழக்கறிஞர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. முடியாது என்ற அட்சியப் போக்கும், வீம்புப் போக்கும் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி மேலும் பல விவரங்களை இங்கே எடுத்துக் கூறவும் நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அளித்திருக்கிறேன். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசுகிற வாய்ப்பை அளிக்கின்ற வகையில் அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிப்பதற்கான வாய்ப்பினை வழங்க வேண்டுமென்று தங்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : வக்கீல்களுடைய கோர்ட் பகிஷ் காரத்தின் விளைவாக மாநிலம் பூராவும் நீதிமன்றங்கள் ஸ்தம்பித்திருக்கின்றன என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதன் விளைவாக சில நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஜாமீனில் வர வேண்டியவர்கள் வர முடியாமல் ஜெயிலில் ஓவர் க்ரௌடெட் ஆகி கிளரசில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட் நடக்க முடியாத காரணத்தால் இல்லிகல் டிடென்ஷன் இருக்கிறது. இது சீரியஸ் சிசுவேஷன். ஏன் இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தப் பிரச்சினையை கமுகமாகத் தீர்க்க முடியாமல் குறுக்கே நிற்கக்கூடியது அரசாங்கத்தின் முரட்டுத்தனமான பிடிவாதம். சாதாரண பிடிவாதம் அல்ல, முரட்டுத்தனமான பிடிவாதம். அதுதான் குறுக்கே நிற்கிறது. அதற்கு நேற்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சபையில் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டை பேஸ் ஆக வைக்கிறேன். முதலமைச்சரிடம் அந்த வக்கீல் வந்து பேசும் போது சொன்னதாகச் சொன்னார்கள்—‘அவர் என்னை அடித்தார்; நான் அவரை அடித்தேன்’ என்று சொன்னதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—That means according to the statement of the Hon. Chief Minister itself, the aggressive party is Sub-Inspector. It is obvious.

‘‘சப் இன்ஸ்பெக்டர் என்னை அடித்தார்; நான் அவரை திருப்பி அடித்தேன்’’ என்று சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்—What power has he got? On that one ground alone, he deserves suspension.

1979 மார்ச் 24] [திரு. ரா. உமாநாத்.]

சீப் மினிஸ்டர் ஸ்டேட்மென்ட் அடிப்படையில் நான் இதைப் ப்ரொசீட் பண்ணுகிறேன். இதை எந்தக் கோர்ட்டிலும் சொல்லத் தயார் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோர்ட்டில் சொல்லும்போது 'சப் இன்ஸ்பெக்டர் அடித்த பிறகு இவர் திருப்பி அடித்தார்' என்றுதான் சொல்ல முடியும். சப் இன்ஸ்பெக்டர் அவரை அடிக்க என்ன அருகதை இருக்கிறது—
H: has no right to use violence against citizen, even if the citizen has gone wrong.

அந்த ஒரு கிரவுண்டே அவரை சஸ்பெண்ட் பண்ண வேண்டிய ஒன்றாகும். (குறுக்கீடு) விவகாரம் பெரிது, ஆகவே, பேச்சும் பெரிதாகத்தான் இருக்கும். அந்த ஒரு கிரவுண்டில் அவரை சஸ்பெண்ட் பண்ண இருக்கவேண்டும். வக்கீல் ரிடாலியேட் பண்ணினார் என்று அப்படியே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்காக அவரைப் பிடித்து அடித்து தரையில் போட்டு புரட்டி லாக்கப்பில் போடுவதா? It is a serious problem. This thing has happened. ஒரு பிரஜை அடித்தால் கூட திருப்பி அடிப்பதற்கு போலீஸ் ஆபீசருக்கு தரட்கிடையாது. அவரை கோர்ட்டுக்குத் தான் கொண்டு போக முடியும்—Another problem is this. The whole State Ad oc toes want suspension of police officer and judicial enquiry.

அந்த முறையில் அது நடந்திருக்கிறது. வக்கீலுக்கே இந்தக் கதி என்றால் சாதாரண பிரஜைக்கு என்ன கதி ஏற்பட்டிருக்கும்? இதிலே அடங்கியிருக்கும் பிரச்சினை—The entire Law College demanding that. The Medical College students also go out on the same demand. The entire Opposition is protesting for that வக்கீலுக்கும் போலீசுக்கும் சண்டை அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பற்றிப் பல தடவை பேசியாகிவிட்டது. நீதிமன்றங்கள் இயங்கவில்லை என்பது குறித்து விவாதிக்க 42-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப் பட்டுள்ள தீர்மானத்தைப் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : லேட்டஸ்ட் பொசிஷனை வைத்துப் பேசுகிறேன். சீப் மினிஸ்டர் ஸ்டேட்மென்டை வைத்துக் கூறுகிறேன். தொடர்ந்து கோர்ட்டுகள் நடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நீதிமன்றங்களின் சுயேச்சைத் தன்மை சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஜூடிஷியரிக்கு இன்டிபெண்டன்ஸ் இருப்பதே கொஞ்ச நஞ்சந்தான். அதிலும் கைவைக்கப்படுகிறது. போலீஸ் ஆபீசரைச் சுமிட்டியில் போடுவது என்ன பிடிவாதம்? நீதிபதிக்கு எதிராக வேவு பார்க்கவா?

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 மார்ச் 24]

தன்மானம் இருக்கிற யாரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நீதிபதிக்கு சமமான அந்தஸ்தில் ஒரு போலீஸ் ஆபீசரை உட்கார வைக்க முடியுமா? நான் அப்படி உட்கார மாட்டேன் என்று அவர் சொல்லி மறுபடியும் நெருக்கடி வந்து மறுபடியும் நாங்கள் அட்ஜர்ன் பண்ண வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுக்க வேண்டுமா?

[முற்பகல் 10-20]

ஆகவே இந்த விஷயம் இதிலே அடங்கியிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே அரசாங்கத்தினுடைய ஸ்டீம் ரோலங் இருக்கிறது. ஸ்டீம் ரோலங்

The whole Advocates want suspension and judicial enquiry. The Law College Students, Medical College are demanding.

என்பதுதான். ஜூடிஷியரி கிட்டத்தட்ட நியூட்ரல் பொஸிஷன் பை இம்பிளிகேஷன். Independence of the judiciary should not be affected. The Medical College students in Madurai have also joined the agitation.

நேற்றைக்கு மதுரையிலே மெடிக்கல் காலேஜ் மாணவர்கள் எல்லாம் demanding that judicial enquiry and suspension of the police officer.

The entire opposition.

இந்த டிமாண்டிலே தான் அவர்கள் ஒருமுகமாக நிற்கிறார்கள் இதிலே ஒன்றையாவது மதிக்கவேண்டாமா?

This is my point. The entire Opposition is on that issue.

இன்றைக்கு என்டைர் ஆப்போஸிஷன் ஒருமுகமாக நிற்கிறார்கள் ஒன்றுமே மதிக்காமல் கவர்ன்மெண்ட் பிடிவாதமாக இருக்கிறதா? அவர்களுடைய கோரிக்கையை உதாசீனப்படுத்துவதா? கவர்ன்மெண்ட் நடத்துவதற்கு ஆப்போஸிஷனுடைய கோவாப்ரேஷன் இல்லாமல் நடத்துவோம், அது வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் சொல்வார்களேயானால் நாங்கள் அதை டாலரேட் பண்ண முடியாது.

போலீஸார் அவர்களுக்கு ரெப்ரசன்டேஷன் வேண்டுமென்பதாகச் சொல்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கு சீப் மினிஸ்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வக்கீல்களுக்கு அசோஸியேஷன் இருக்கிறது. ஆனால் தங்களுக்கு அசோஸியேஷன் இல்லை என்று போலீஸ்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு அசோஸியேஷன் இல்லை யென்பதற்காக நீதிபதிக்குச் சமமான அந்தஸ்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லலாமா? போலீஸ்காரர்களுக்கு அசோஸியேஷன் இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு சங்க உரிமை கொடுக்கவேண்டியதுதானே. In this case, our Government in West Bengal and Tripura, have given them that right,

1979 மார்ச் 24] [திரு. ரா. உமாநாத்]

நாங்கள் வழங்கியுள்ளோம். மேற்கு வங்காளத்திலே திரிபுரா விலே வழங்கியாயிற்று. அதைப்பற்றி அன்று நான் சொல்லிய போது அதற்குப் பதிலாக முதலமைச்சர் என்ன சொன்னார். நான் ரிக்கார்ட்ஸிலிருந்து கோட் பண்ணுகிறேன்:

“மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எந்த வேகத்தோடு எந்தக் குறிக்கோளோடு பேசுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும், அவர்களோடு கடந்த 35 ஆண்டுகளாப் பழகியவன்”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். என்னோடு அல்ல, கம்யூனிஸ்ட் களோடு. இதற்கும் போலீஸுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. அவர் சொல்லியிருக்கிறார். “எந்த அடிப்படையில் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் இல்லை. அவர் குறிப்பிட்ட இரண்டு மாநிலங்களும் அவர்கள் கட்சி ஆட்சி செய்கிற மாநிலங்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அசோசியேஷன் அமைத்திருப்பார்கள் என்பதும், அந்த அசோசியேஷன்கள் எப்படி அவர்களோடு ஒத்துழைக்கின்றன என்பதையும் நான் அறிவேன்”.

என்று பேசுகிறார்கள். I have read from the records. By implication, the Hon. Chief Minister says—

அவர் நினைக்கிற சுதந்திரம் தமிழ்நாட்டிலே உண்டா? முதலமைச்சர் பை இம்பிளிகேஷன் சுதந்திரமாக செயல்படக் கூடிய உரிமைகள் மேற்கு வங்காளத்திலே இல்லை என்று கூறுகிறார் என்று தான் அர்த்தம். நீங்கள் பாருங்கள், எக்ஸ்பஞ்சு பண்ணியதுபோக மிச்சம் இருக்கிற ரிக்கார்டுகளை நான் பார்த்தேன். அவர் சொல்லியபோது பை இம்பிளிகேஷன் சுதந்திரம் அங்கே இல்லை என்று சொல்லுகிறார் என்றுதான் அர்த்தம். அங்கே சுதந்திரம் இல்லையென்றால் அங்கே எல்லாம் அடிமைகளா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒன்றே ஒன்று சொல்கிறேன் நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் பேசிய பேச்சுக்கு இன்றைக்குப் பதில் சொல்வதற்கு நீங்கள் நேரம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நீங்கள் நேற்றேகூட அதற்கு மறுப்பெல்லாம் சொன்னீர்கள். தர்க்கம் எல்லாம் நடந்தது.

திரு. ரா. உமாநாத் : இல்லை, இதற்குச் சொல்லவில்லை அப்போது பேசியது எல்லாம் எடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னார் Of course, my Government is there. When my Governments are attacked, I have got right to defend my Governments.

லாஸ்ட் பாயின்ட், எங்களுடைய பார்ட்டி கவர்மெண்ட் அங்கே.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், என்னுடைய சர்க்கார் என்ற முறையிலே சொன்னார் எதைச் சொல்கிறார்.....

[1979 மார்ச் 24]

திரு. ரா. உமாநாத் : எங்கள் பார்ட்டி என்றுதான் சொன்னேன். மேற்கு வங்காளத்திலும், திரிபுராவிலும் எங்கள் பார்ட்டி தான் இருக்கிறது. அதனால் சொல்கிறேன். கோபம் வருகிறபோது முதலமைச்சர் மனதிலே இருப்பதைச் சொல்கிறார். நாங்கள் ஆட்சி நடத்தக்கூடிய இடங்களில் சுதந்திரம் இல்லை என்று சொல்வது
This is the old slanders by the imperialists and capitalists.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அதிகமாகச் சிரிக்கிறபோது உண்மையைச் சொல்வார்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அப்படி அவர் பதில் சொன்னது உங்களுடைய லட்சணம் எங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்வது மாதிரியாக இருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : குழாயடியிலே நடக்கும் சண்டையிலே தான் இப்படிப் பேசுவார்கள். எனவே, இப்படிப் பேசுவது நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்றதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். தகுதிக்கு ஏற்றதா என்று நான் கேட்டு,

He is talking as if West Bengal is a nation, Tamil Nadu is a nation Both are Governed by the same constitution.

வெஸ்ட் பெங்கால் கவர்ன்மெண்டாக இருந்தாலும், எந்தக் கவர்ன்மெண்டாக இருந்தாலும் ஒரே 'கான்ஸ்டிடியூஷன்' தான்.

ஒன்றை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சுதந்திரம் இருக்கிறது. டி.ஐ. சைக்கிளில் சுடுவதற்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதெல்லாம் சம்பந்தமில்லாத விஷயம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : சம்பந்தம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லாவற்றையும் உங்களால் சம்பந்தப்படுத்த முடியும். ஆனால் நினைத்ததையெல்லாம் பேசிக் கொண்டே போனால் நேரம் கிடையாது. இன்னும் ஐந்தாறு பேர் பேசவிருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : இங்கே சுதந்திரம் உண்டு என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். டி.ஐ. சைக்கிளில் சுடுவதற்குச் சம்பந்தம் உண்டு, ஹங்கர் ஸ்டிரைக் செய்கின்ற கொட்டகை

1979 மார்ச் 24] [திரு. ரா. உமாநாத்]

யில் நெருப்பு வைப்பதற்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது. அந்தச் சுதந்திரம் மேற்கு வங்கத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டவில்லை. ஆகவே,.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இங்கே விவாதம் நடப்பது, நம்முடைய தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பிரச்சினை பற்றி விவாதம் நடக்கிறதா அல்லது மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை பற்றி விவாதம் நடக்கிறதா? (குறுக்கீடு) நேற்று சொன்னார் என்றால் நேற்றே சொல்லியிருக்கலாம், அப்படியில்லாமல் நேற்று சொல்லியதற்கு இன்றைக்குச் சொல்லப்போகிறேன் என்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் தொடர்ந்து இப்படிப் பேசுவது முறையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நானும் அதையே தான் சொல்கிறேன். நேற்று சொன்னார் என்றால் அதற்கு நேற்றைக்கே பதில் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியே சொல்வது என்றாலும் அதை இன்றைக்கேதான் சொல்லியாக வேண்டுமென்பதில்லை. போலீஸ் டிமாண்டில் உங்கள் பிரச்னையை, உங்கள் கருத்தைப் பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினமே சொல்ல வேண்டுமென்றால், நேற்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறியதற்கு மறுப்பு கூறுவதற்காக எழுந்த நேரத்தில் பேரவைத் தலைவரவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவே பிரிவில்ஜ் மோஷன் கொடுத்திருக்கிறேன், அதை நாளைக் காவது....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: காலை யிலேயே எழுப்பப்பட்டு, அதற்குப் பதிலும் சொல்லி விட்டேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஆகவே, இந்தச் சுதந்திரம் அங்கே இல்லை என்பது உண்மை. அந்தச் சுதந்திரத்தை எங்கள் சர்க்காரில் கொடுக்க மாட்டோம் என்பது உண்மை. தொழிலாளர்கள், வக்கில்கள், மாணவர்கள் ஆகிய அவர்கள் மீது தாக்குதல் என்பது எங்கள் சர்க்காரில் எங்கேயும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இதில் அடங்கியிருப்பதால், சீரியசான பிரச்சினைகள் இதிலே அடங்கியிருப்பதால் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதத்தைக் கட்டாயமாக அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, தலைவரவர்களுக்கு உதவியாக நான் சுருக்கமாக கூறிக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன். விரிவாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிவிட்ட காரணத்தினால் சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறிய பிரச்சினையாக ஆரம்பித்து, இன்றைய தினம் ஒரு பெரிய நாடு தழுவிய பிரச்சினையாக மாறியிருப்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கும். குறிப்பாக இன்றைய தினம் இதன் விளைவுகள் எவ்வாறு வந்திருக்கின்றன என்று எண்ணிப் பார்த்தால் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் இந்தப் பிரச்சினையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்கின்ற பல்வேறு தரப்பில் உள்ள மக்கள், சிவில் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்கின்ற மக்கள், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்கின்ற மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பல இலட்சக் கணக்கான, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நட்டம் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது பொது மக்களுக்கு.

ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டவர்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டு நீதி மன்றங்களில் உத்தரவு பிறப்பித்த பிறகும் கூட இன்றைய தினம் வழக்கறிஞர்கள் போராட்டத்தின் காரணமாக ஜெயிலில் இருப்பவர்கள் வெளியில் வர முடியவில்லை.

ஆகவே, இந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க முடியாத அளவில் இந்தப் பிரச்சினை மாறியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு மதுரையைச் சேர்ந்த பல்வேறு வழக்கறிஞர்களும், சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களும், மற்ற பெரியவர்களும் சிறையிலே வாடுகிறார்கள்.

ஒரு வேளை இந்த அளவிலாவது நாம் இப்போது பிரச்சினையைத் தீர்ப்போம் என்று சொன்னால் இது அரசியல் பிரச்சினையாக மாறாமல் ஏதோ வழக்கறிஞருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினையில் இந்த அரசு தலையிட்டு அதனைத் தீர்த்து வைத்தது என்ற பெரிய மரியாதை இந்த அரசுக்கு வரும். இதுவரையில் அரசியல் பிரச்சினை இல்லை என்பதை நன்றாக இந்த அரசு உணரும். ஆனால் மேலும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை என்றால் நிச்சயமாக இதுவொரு அரசியல் பிரச்சினையாக மாறக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அரசியல் பிரச்சினையாக மாறிவிட்டால் இந்த அரசால் இதைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது, அதை ஆட்டிப் படைக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, இந்த 42-வது விதியின்படி நான் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை இந்த அவையில் விவாதிப்பதற்காக இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 24]

(முற்பகல் 10-30)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை இப்பொழுது சாதாரணமாக ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவசரப் பிரச்சனை என்ற அளவுக்கு அல்லாமல், இப்பொழுது ஒரு அபாயமான கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது என்பதே இன்றைக்கு நான் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தினுடைய அடிப்படை. காரணம், பொது நிர்வாகத்தினுடைய மூன்றில் ஒரு பங்கு,

One-third of the administration completely constitutional breakdown.

என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு ஒரு 'கான்ஸ்டிடியூஷன் கிரைசிஸ்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதி நிர்வாகம் இன்றைக்கு முழுவதும் ஸ்தம்பிக்கும் வகையில் கோர்ட்டுகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, வழக்குகள் தேங்கியிருக்கின்றன, வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் வெளியே இருக்கிறார்கள். நீதி மன்றத்திற்கு நீதிபதிகள் வருகிறார்கள், ஆனால், வழக்குகளை நடத்த முடியவில்லை. கட்சிக்காரர்கள் இன்றைக்கு ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் தேங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டு நிர்வாகத்தினுடைய மூன்றில் ஒரு பங்கு தேங்கி விட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் இந்த மாநிலத்தையே ஊனப்பட்டு முடமாக்கப்பட்டு,

Constitutional crisis

என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மாநிலத்தினுடைய நிர்வாகம் கேள்விக் குறியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை, இன்றைக்கு மிகச் சாதாரண பிரச்சினையாக நாம் எடுத்துக் கொள்வோமானால் தயவுசெய்து நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனுடைய விளைவுகளை இதனுடைய பூதாகரமான விளைவுகளை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் நல்ல மரபுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு காரியத்தில் நாம் வெற்றி அடைந்து விடுவோம் என்ற திருப்தியைப் பெறலாம். ஆனால், அதுஇன்றைக்குள்ள திருப்தி ஒருநிர்வாகத்தில் நல்ல மரபுகளை, செம்மையான பாரம்பரியங்களை ஏற்படுத்தி விட்டோம் என்ற திருப்தியைப் பெறுவதுதான் இது அவர்களுக்கு நல்லது, ஆட்சி இலக்கணத்திற்கு அவர்கள் தருகின்ற நல்ல நெறி முறைகளாக இருக்கும். அந்த வகையில் நான் சொல்கிறேன். மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடன் சொல்கிறேன், இந்த நிர்வாகம் இந்த ஆட்சி, இந்த விஷயத்தில் கடைப்பிடித்த முறை சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

Then should elasticity

நெளிவுசுளிவுகள் இருக்க வேண்டும்.

You should not be straight

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 மார்ச் 24]

நீங்கள் அப்படியே ஸ்ட்ரெயிட்டாக இல்லாமல், எளைந்து கொடுக்க வேண்டும். ஆட்சி என்பது நாணல் மாதிரி இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் வளைந்து கொடுத்து மீண்டும் எழுந்து நிற்க வேண்டும். அது தான் ஆட்சியே தவிர, வழக்கறிஞர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விட்டு விடுவீர்களானால், நான் நீதிவிசாரணைக்கு ஒத்துக் கொள் வேன் என்று பேரம் பேசுகின்ற—எங்கோ நடக்கின்ற பேரம் பேசுகின்ற முறையாக இருக்குமானால், அது ஆட்சிக்கு அழகல்ல. நான் மேற்கொண்டு சில விவரங்களைச் சேகரித்து இருக்கிறேன். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களுக்குச் சொல்வது, அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை வழக்கறிஞர் அடித்தது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். அங்கே, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போயிருக்கிற வழக்கறிஞரை, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் விசாரிக்கும் போது, எல்லோரையும் வைத்துக் கொண்டு, அந்த வழக்கறிஞரைப் பார்த்துச் சொல்லி இருக்கிறார்,

“Okay Boy”

என்று, ஒரு வழக்கறிஞரை, சப் இன்ஸ்பெக்டர், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்துக் கொண்டு,

“Okay Boy”

என்று சொல்லும்போது, வழக்கறிஞர் வெளியே செல்கிறார். அப்படி வெளிபே செல்கிற வழக்கறிஞரை....*.....*.....*..... என்று சொல்லி அவரை நிறுத்தி, சட்டையைப் பிடித்து அடித்திருக்கிறார் என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதெல்லாம் இதற்கு சம்பந்தம் இல்லாத பிரச்னை. மூலப் பிரச்னை எதுவாகவும் இருக்கலாம். அங்கு என்ன நடந்திருக்கிறது என்று நீங்கள் பார்த்த மாதிரி, அப்படியே டிஸ்கிரைப் செய்வதை நான் அலவ் பண்ண முடியாது. நீங்கள் பார்த்த மாதிரி சொல்கிற உங்களுடைய வர்ணனைகளைபெல்லாம் நான் அலவ் பண்ண முடியாது, நான் அதை எடுத்து விடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: என்னைப் பேச விடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:....*.....*.....*..... என்று சப் இன்ஸ்பெக்டர் வக்கீலைப் பார்த்து சொன்னதாக சொல்கிற அந்த வாசகங்களைச் சபைக் குறிப்பிலேயிருந்தும், பத்திரிகைக் குறிப்பிலிருந்தும் எடுத்துவிட உத்தரவிடுகிறேன். நீங்கள் சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 24]

திரு. எம். ஏ. வத்திப்: சுருக்கமாக முடியக்கூடிய கதை இல்லை இது. ஒரு வழக்கறிஞரை இந்தமாதிரியான வார்த்தைகளில் பேசியிருக்கிறார்கள். அடித்து இருக்கிறார்கள். அதுவும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து அடித்து இருக்கிறார்கள். அடித்ததற்கு, பேசியதற்கு அந்த இன்ஸ்பெக்டர் இன்னமும் சஸ்பெண்ட் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார். வழக்கறிஞர்களுடைய சமுதாயம் அது எவ்வளவு பெரிய சமுதாயம், அது வெளியில் தான் இருக்கிறது என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். இந்த அவையிலேயே இந்த சபையிலேயே நிறைய பேர் வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறோம். அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு அரசாங்கம் செவி சாய்க்க வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், சஸ்பெண்ட் செய்து என்னும் கோரிக்கையை விட்டு விட்டால் நீதி விசாரணை வைக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை? என்ன கேட்கிறார்கள், அவர்கள் கோரிக்கை என்ன, நீதி விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட வேண்டும். அந்தத் தீர்வு எடுக்கப்படாவிட்டால் வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயம் கொதித்தெழும். நான் என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன்—இது போன்ற தீர்வு எடுக்கப்படாவிட்டால், அந்த போலீஸ் அதிகாரி சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டு, நீதி விசாரணை எடுக்காவிட்டால், நான் இந்த அவையிலேயே தர்ணா நடத்துவேன் போராட்டம் நடத்துவேன். இதற்கு ஒரு முடிவை அரசு உடனே எடுக்க வேண்டும். ஒரு வழக்கறிஞரை அடித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு நீதி வழங்கப் பட வேண்டும். அதுவும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடித்திருக்கிறார்கள். அந்த போலீஸ் அதிகாரி சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட வேண்டும், நீதி விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும். இதைத் தான் வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயம் விரும்புகிறது, மக்களும் விரும்புகிறார்கள். நீதி என்னவென்று மக்களுக்குத் தெரியாதா சட்டம் தன் வேலையைச் செய்யும் என்று சொல்கிறாரே, பார்த்து விடுவோம் அந்தச் சட்டம் என்ன செய்யும் என்று. சட்டமே நாங்கள் தான், நாங்கள் சொல்வதுதான் சட்டம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் தன் போக்கை, தன் அணுகு முறையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட வேண்டும்—இல்லாவிட்டால் நான் இங்கேயே தர்ணா செய்வேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எந்தப் போராட்டத்திற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். வழக்கறிஞர்கள் சார்பாக இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும். இதைப் பற்றி பேச நாங்கள் இன்னமும் தயாராக இருக்கிறோம். அதனால் மேலும் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசுவதற்கு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. அழகிரி சாமி அவர்களைப் பேச. அழைக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த வழக்கறிஞர்கள் வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக.....

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைப் போற்றுகிறேன். அதைப் புரிந்துக் கொள்கிறேன். ஒரு விளக்கம் வேண்டும். யாரை தர்ணா செய்வது என்று சொல்லி விட்டால் நல்லது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கறிஞர்களுடைய போராட்டம் 10 நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக அதன் அணுகு முறை சரியாக இல்லாததன் காரணமாக, சிறைச் சாலைகளில் ஜாமீனில் வெளிவரக் கூடியவர்கள் வர முடியாமல் உள்ளேயே இருக்கிறார்கள். சிறையில் இடம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, போலீஸ் அதிகாரியை சஸ்பெண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வாபஸ் வாங்கினால், நீதி விசாரணை வைக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள்.

வழக்கறிஞரை போலீஸ் அதிகாரி அடித்தது, தாக்கியது உண்மை என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, போலீஸ் அதிகாரி அடித்திருக்கிறார். வழக்கறிஞரும் திருப்பி அடித்திருக்கிறார் என்று முதல்வர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். முதல்வர் அவர்கள் விளக்கியது மட்டும் அல்ல, பல தலைவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னது மட்டும் அல்ல, உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இது சம்பந்தமாக உடனடியாக கலவரங்களை அடக்க அந்தப் போலீஸ்காரரை சஸ்பெண்ட் செய்து விட்டு, நீதி விசாரணை நடத்திய பிறகு அவருக்கு நியாயம் என்றால் தாராளமாக வேலை கொடுக்கலாம். இப்படி அவரை சஸ்பெண்ட் செய்து, நீதி விசாரணை நடத்தியிருந்தால் இந்தப் பிரச்சனையை எப்பொழுதோ முடித்திருக்கலாம்.

ஆகையால் இப்படி அரசாங்கத்தின் தவறான போக்கின் காரணமாக இன்றைக்கு இவ்வளவு பெரிய சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உடனடியாக வழக்கறிஞர்களுடைய

1979 மார்ச் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும். அது மட்டும் அல்ல, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் அச்சப்படுகிறார்கள். ஒரு வழக்கறிஞரை, வேறு காரணத்திற்காக போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வந்தவரை, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே வைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களுக்கே இந்த நிலை என்றால், மற்றவர்களுக்கு என்ன நிலை ஏற்படும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீதி விசாரணையை ஏற்படுத்துவது மிகமிக அவசியம், அதன் காரணமாக சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழகத்தில் வழக்கறிஞர்கள் தாக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவு அரசின் மூன்று அங்கங்களில் ஒரு அங்கமாக இயங்கி வருகின்ற, மிக முக்கியமான, சுதந்திரமாக இயங்கி வரவேண்டிய நீதி நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்து, அதனால் பல லட்சக் கணக்கான மக்கள் வழக்கு மன்றத்தின் மூலம் முடிவு தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள், தீர்ப்பின் மூலம் வெளியே வர வேண்டியவர்கள், உள்ளேயே இருந்து தீர்ப்புப் பெற முடியாத சங்கடமான சூழ்நிலையில் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை இந்த மாமன்றத்தின் மூலம், சுருக்கமாக விவாதித்த மாமன்ற உறுப்பினர்களின், சர்வ கட்சித் தலைவர்களின் மூலம் கருத்துக்களை தெரிந்த அரசு, அதிலே உடனடியாக ஒரு முடிவை உருவாக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த விவாத்தத்தில் என் கருத்தைச் சொல்கிறேன். இங்கே தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்தையும் இணைத்து, அதிக நேரம் எடுக்காமல் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், ஏனைய அமைச்சர் பெருமக்களும் இதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல், இதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். அங்கே நடந்தது என்ன? போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வழக்கறிஞர் விசாரணைக்காக கட்சிக் காரர்களோடு போகிறார். அங்கே இருவரும் அடித்துக் கொண்டதாகச் செய்தி வந்து இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது ஒரு புறம் இருக்க, சாதாரணமாக நிலைமை என்ன இருந்து இருக்கும். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர், இன்ஸ்பெக்டர் என்று அங்கே இருக்கிற போது, அட்வகேட் வேண்டுமானால் வார்த்தைகளை அதிகமாக, அல்லது சூடான வார்த்தைகளைக் கூறியிருக்கலாம். சாதாரணமாக

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 மார்ச் 24]

Under normal circumstances what would have happened is this

போலீஸ் அதிகாரிதான் முதன் முதலில் அடித்து இருப்பார். அப்படி சந்தேகிக்க இடம் இருக்கிறது. அப்படி நினைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்ற விவரத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், நாம் யாரும் ஐய் விட்ன்ஸ் இல்லை. சம்பவத்தை யாரும் பார்க்கவில்லை. ஆனால் மிகப்பெரிய வழக்கறிஞர், மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர் என்னுடைய சீனியர் அட்வகேட், திரு. சந்தோஷம் போன்றவர்கள், பார் கவுன்சில்—வழக்கறிஞர் சங்கத் தலைவர் ராஜையா அவர்களும், என்னிடத்தில் நேரடியாக மதுரையில் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அய்யாத்துரை அவர்களும் சொன்னார்கள், வழக்கறிஞரை முதலில் தாக்கியிருக்கிறார்கள், அவர் கடுமையாகப் பேசிவிட்டு வெளியே வந்து இருக்கிறார் (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பற்றிப் பல தடவை இந்த மன்றத்தில் பேசியாகிவிட்டது. இன்றைக்கு எடுத்து இருக்கிற பிரச்னை, நீதித் துறை இயங்காத இருக்கிற காரணத்தால் உள்ள பதட்ட நிலை குறித்து என்பதைப் பற்றியதாகும். ஆகவே, அதனால் மக்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பேசவேண்டும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. போகக்கூடாது என்று நீங்கள் உத்திரவிட்டு இருக்கிறீர்கள். அதை நான் மதிக்கிறேன். சூழ்நிலை அப்படி இருக்கிறது. இந்த அரசைக் குறைகூறுவதற்காக அல்ல. ஒரு உண்மையை விளக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். வழக்கு ஒருவருக்கு ஒருவர் ஏற்படுகிறபோது நீதிமன்றங்களை அணுகி நீதி பெற்று தவறு செய்தவர் தண்டிக்கப்படுகிறார். அதைப் போலவே, இந்தப் பிரச்சனையிலும் ஒரு நீதிபதியை நியமித்து, என்ன தவறு, யார் செய்தார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணைக்கு—அதாவது ஒரு பாக்ட் பைண்டிங் கமிஷனுக்கு—உடனடியாக உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யார் தவறு செய்தார்கள் என்று அந்த விசாரணை நீதிபதி அறிக்கை தருகிறதோ அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். இரண்டு தரப்பினரும் நீதிபதியிடத்தில் வேண்டிய தகவல்களைத் தரலாம். அந்த முறையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஆகவே, இதை ஒரு பிரச்சனையாக ஆக்கி கொண்டிருக்கவேண்டாம். ஏற்கனவே வக்கீல்கள் தங்கள் உயிர் போல் பாவிக்கும் கருப்பு அங்கியையே தீயில் இட்டுக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைவிட ஒரு பதட்ட நிலை இருக்க முடியாது.

1979 மார்ச் 24] [திரு. கே. கந்தசாமி]

ஆகவே, இது குறித்து விவாதிக்க பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்தாலும் சரி, ஒத்தி வைக்காவிட்டாலும் சரி, விரைவாக சுமுகமான முடிவு எடுத்து, சீக்கிரமாக இதற்கு, தீர்வுகாண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நாட்டிலே தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அரசு ஊழியர்கள், மாணவர்கள், மருத்துவர்கள் என்று தொடர்ந்து அடிக்கடி பல வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டு இருக்கும் இந்த நேரத்தில், கடந்த 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு நீதித்துறையில் நீதிக்காகப் போராடக் கூடியவர்கள் அவர்களுடைய நீதிக்காகப் போராட்டம் நடத்துகிற அளவிற்கு நிலைமை தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்கிறபோது உண்மையிலேயே இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியாது.

இன்றைய தினம் வழக்கறிஞர்களுடைய கோரிக்கையை அரசு சட்டை செய்யவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தாங்கள் அணிநிதிருக்கிற கறுப்புச் சட்டையைக் கொளுத்துகிற அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். புராணத்திலே ஒரு வரலாறு உண்டு. நமக் கெல்லாம் தெரியும். சிவபெருமான் அவர்கள் கூறிய கருத்து ஒன்று தவறு என்ற காரணத்திற்காக அதை எதிர்த்த நக்கீரன் மீது நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினார் சிவபெருமான். நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் செய்தவன் யாராக இருந்தாலும் குற்றம் செய்தவன் சிவனாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எவனாக இருந்தாலும் சரி தவறு தவறுதான் என்று ஆணித் தரமாக அடித்துச் சொன்னார் நக்கீரர். அதைப் போன்று இன்றையதினம் நாட்டிலே தங்கள் சமுதாயத்தினுடைய உணர்வுகள் முறியடிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவர்கள் நீதி கேட்டு கடந்த 9 நாட்களாக போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களுடைய வீர முழக்கத்திற்குப் பிறகு அரசு கலக்கம் அடைந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். (ஆரவாரம்).

இன்றைக்கு நாட்டிலே நீதித்துறையிலே இவ்வளவு பெரிய கொந்தளிப்பு நிலைமை இருக்கிறபோது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிக்கிள் 177-ன்படி அட்வகேட் ஜெனரல் இந்த சபையினுடைய ஒரு “எக்ஸ் அஃபிஷியோ மெம்பர்” என்ற முறையில் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற கொந்தளிப்பான நிலைமையில் ஒரு தீர்வுகாண இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு ஆலோசனைக் கூறத் தவறிவிட்டார் என்று நான் அவர் மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறேன். இவ்வளவு பெரிய நிலைமையில் ஒரு சமரசம் காண்பதற்கு முடியாமல் கடந்த ஒரு வாரமாக அவர் என்ன

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 மார்ச் 24]

செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் உரிய ஆலோசனைக் கூறமுடியாத ஒரு அட்வகேட் ஜெனரல் தமிழகத்திற்குத் தேவையா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி எல்லாம் விரிவாகப் பேசி, முடிவு செய்ய சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற முக்கியமான பிரச்சனை நீதிமன்றங்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிற அல்லது செயல்படாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த அவையிலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்து, அதன் மீது பல்வேறு பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறி, தீர்வு காண்கின்ற நோக்கத்தோடு அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திய ஜனநாயகம் மூன்று முக்கியமான தூண்களாகப் ஆக்கப்பட்டு, அந்த மூன்று தூண்களும் அரசியல் சட்டம், நீதித்துறை, நிர்வாகம் என்ற அளவில் பிரிக்கப்பட்டு, அந்த மூன்றும் ஒருசேர இயங்கினால்தான் இந்தியாவிலே ஜனநாயகம் நிலைத்து நிற்கும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த 10 நாட்களாக நீதித்துறை, அடங்கி, ஒடுங்கி, அமைதியாக, இருக்கிற ஒரு காட்சியை இன்றையதினம் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பார்க்கும்போது ஜனநாயகம் தமிழ்நாட்டிலே தழைக்குமா, இந்தியாவில் ஜனநாயகம் தழைக்குமா என்ற அச்சத்திற்கு மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

நாம் எத்தனையோ சட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும், துடிப்பாக வேகமாக, விவேகமாக நிறைவேற்றினாலும் அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பு நீதிமன்றங்களைச் சேர்ந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். அந்த நீதிமன்றங்கள் தூங்கினால் சட்டம் நிறைவேற்றினாலும் சட்டம் சட்டமாக இருக்காது; சட்டமும் இருக்காது; ஒழுங்கும் இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த 10 நாட்களாக மூடிக்கிடக்கின்ற நீதிமன்றங்கள் செவ்வாய்க்கிழமை வரையில் மூடப்பட்டிருக்கும் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆயிரம் குற்றவாளிகள் விடுதலையானாலும் ஒரு நிரபராதி தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்பதே நீதியின் நடைமுறை. அப்படி இருக்கும் போது ஒரு நிரபராதி நீதிமன்றம் நடைபெறாத காரணத்தால்

1979 மார்ச் 24] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

10 நாட்களாகக் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான். 10 நாள் கழித்து தான் ஒரு நிரபராதி விடுதலை செய்யப்படுகிறான் என்ற அவல நிலை இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவல நிலை தேவையா? இதற்கு யார் காரணம்? ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது? இது போலீஸ் இலாகாவுக்கும் வக்கீல்களுக்கும் மட்டுமுள்ள பிரச்னை அல்ல. இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியம். சாதாரண நாட்களிலே படுகின்ற கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாம் போதாது என்று அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு நிலைமை வரவேண்டுமா? தன்னுடைய கஷ்டத்திற்கு ஒரு வழிதேடி கோர்ட்டுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறான். கோர்ட்டிலே அவனுடைய பிரச்னைக்கு தீர்வு காணமுடியாமல் 10 நாள் கஷ்டப்படுகிறான் என்றால் அவனைப்பற்றி கவலைப்படுவது யார்? அவனுக்காக யார் வாதாடுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் பேசினார்கள். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். போலீசுக்காக யார் பேசுவது? அவர்களைப்பற்றிக் கேட்க யாரும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கிற அவர்களை நான் கேட்க விரும்புவது கேட்பதற்கு யாருமில்லாத முறையில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம் காணப்போகிறீர்கள்? அவர்களுக்காக யார் பேசுவது?

[முற்பகல் 10-50]

அந்த மக்களுக்காகப் பேசவேண்டிய பொறுப்பு எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் போன்றவர்களும், திரு. கந்தசாமி போன்றவர்களும் வழக்கறிஞர்களுக்காகப் பேசலாம். ஆனால், சாதாரண மக்களுக்குப் பேசுவது யார்? அவர்களைப் போன்றவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்காகத்தான் பேசுவார்கள். ஆகவே எங்களைப் போன்றவர்கள்தான் ஏழை மக்களுக்காகப் பேசுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் என்ன சொல்கிறார் என்றால் இரண்டு சாராரும், சில நிபந்தனைகளை ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறார். நான் ஒன்று கேட்குகிறேன். இதற்கு முன்னால் பல விஷயங்களுக்கு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றபோது இரண்டு சாராரையும் கேட்டுவிட்டுத்தான் ஏற்பாடு செய்தீர்களா? ஆகவே அந்தப் பிரச்னைக்கெல்லாம் போகாமல் நேரடியாகவே நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்

[திரு. நா சுந்தரராஜ்]

1979 மார்ச் 24]

கிறேன். அப்படி நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் இந்த விஷயம் இலகுவாக முடிந்துவிடும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் காலம் தாழ்த்தாமல் சீக்கிரம் முடிவு எடுக்க வேண்டும். காலத்தாழ்வு செய்தால் பாதகமான நிலைமை உண்டாகும். ஆகவே எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் காலம் தாழ்த்தாமல் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

அடுத்து இங்கே அட்வகேட் ஜெனரலைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இதிலே உண்மையிலே வருந்தத்தக்கது என்ன வென்றால் அந்த அட்வகேட் ஜெனரல் இந்த அவைக்கு சரியான தகவல் தராததுதான். ஒரு எக்ஸ்-அஃபிஷியோ என்ற முறையில், அவையிலே ஒட்டளிக்க உரிமை அவருக்கு இல்லை என்றாலும், சரியான முறையிலே இந்த அவை நடப்பதற்கு உதவுகின்ற பொறுப்பு அட்வகேட் ஜெனரலுக்கு உண்டு. ஆகவே அட்வகேட் ஜெனரல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சரியான விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட இட் இஸ் கான்ஸ்டிடியூஷனல் கிரைசஸ் என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு சாதாரண அடிப்பிடித் தகராறு அல்ல. அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டபடி ஒரு முக்கியமான அங்கமாகிய நீதித்துறை இயங்காமல் இருக்கிறது. அதனை இயங்க வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. அதுபோல் சரியான தகவல்களைத் தந்து, நல்ல முறையில் இந்த அவை நடப்பதற்கு உதவ வேண்டிய பொறுப்பும் அட்வகேட் ஜெனரலுக்கு உண்டு. இங்கே கூட நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் யார் ராஜினாமா செய்கிறார். யாரை சஸ்பென்ட் செய்கிறார்கள் என்பது பெரிதல்ல. அதெல்லாம் கோரிக்கை அல்ல. நீதி மன்றங்கள் தொடர்ந்து நடக்கவேண்டும். அதுதான் எங்களுக்கு முக்கியம். ஆகவே சாதாரணமாக மற்றப் பிரச்சினைகளுக்காக இந்த அவையினை ஒத்தி வைக்க அனுமதி இல்லை என்று சொல்வது போல் இப்போதும் சொல்லாமல்—அதாவது 24 உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று விதிகளிலே இருக்கின்றது. அதுபோன்று—மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இது இருப்பதால் இதனை எடுத்து விவாதிப்பதற்காக அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கடந்த 10 நாட்களாக நடைபெற்று வருகிற வழக்கறிஞர்களின் போராட்டத்தைப் பற்றி வேகத்தோடு சில உறுப்பினர்களும், பரிகாரம் காணவேண்டும்

1979 மார்ச் 24] [திரு. கி. மனோகரன்]

என்ற நல்ல உள்ளத்தோடு எதிர்க்கட்சித்தலைவர் போன்ற மற்றவர்களும் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சி என்று இந்த அரசு கருதவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு உறுதியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அந்தப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய பேச்சின் மூலம் தெரிந்து கொண்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் போன்றவர்கள் எல்லாம் மிகவும் ஆவேசத்தோடு நான் இந்த மன்றத்தை விட்டு போகமாட்டேன் இங்கேயே உட்காருவேன் 1½ மணிக்குப் பிறகும், மற்றவர்கள் எல்லாம் சென்று கதவைச் சாத்தியபிறகும்'' என்ற தொனியில் பயமுறுத்துகிற வகையில் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் நல்ல எண்ணத்திலேதான் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேனே தவிர அதாவது அவருக்கு இருக்கின்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்த உற்சாகத்தின் அடிப்படையில், உணர்ச்சியின் அடிப்படையில், அவர் பேசி இருக்கக்கூடும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். நல்லெண்ணத்துலேதான் அவர் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தார். அதைப் போலவே ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது, சிவன் ஆனாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, யார் சொன்னாலும் குற்றம் குற்றமே என்று நக்கீரன் சொன்னார் என்றெல்லாம் ஏதோ ஒரு குழப்பமான கதையைச் சொல்லி சபையை சிறிது நேரம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தினார்கள். நாம் மகிழ்ச்சிப்படக் கூடிய நேரமல்ல இது, சீரியஸான விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட துணுக்குகள் வருவது கவலை அளிக்கக்கூடியதுதான். பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தயவு செய்து, எந்த உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒரு தவறான கருத்தை மக்கள் மத்தியில் பரப்பவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து கோர்ட்டுகள் இயங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுவதை நான் பலமாக மறுக்கிறேன். கோர்ட்டுகள் இயங்குகின்றன. வழக்குகளில் ஸாதாடுவதற்கு வழக்கறிஞர்கள் செல்லவில்லை, ரிமாண்டில் செல்வதற்கும், ஜாமீனில் அழைத்துச் செல்வதற்கும் ஏற்ற முறையில் நீதிபதிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதல்லாமல் ஏதோ 'கான்ஸ்டிட்யூஷனல் கிரைஸிஸ்' என்ற ஒரு பெரிய வார்த்தையைச் சொல்லிவிடுவதன் மூலம் ஒரு பெரிய பூகம்பமே வெடித்து விட்டது போலவும் உணர்வுகளை உண்டு பண்ணுவது நல்ல தல்ல என்பதைப் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பேச்சு வார்த்தை விரைவில் முடியும், சுமுகமாக முடியும், அனைவரும் மகிழ்ச்சிபடத் தக்க அளவில் முடிவு ஏற்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு முதலமைச்சர்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1979 மார்ச் 24]

அவர்கள் சார்பில் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் விரைவில் முடியும் என்ற வார்த்தையைக் கூர்ந்து உவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு பேச்சு வார்த்தை அமைதியாகவும், நல்ல முறையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் எரிகிற நெருப்பில் எண்ணெய்யை ஊற்றுவது போல் இல்லாமல் எந்த அளவுக்கு பேச்சுக்கள் எந்த அளவு தவிர்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பேச்சுக்கள் இருப்பது நல்லதாக இருக்கும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, நமது எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மதுரை சென்றிருந்த போது அங்குள்ள சிறைச்சாலையில் இருந்த வக்கீல்களைப் பார்ப்பதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் அனுமதி வழங்க மறுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவித்தார். எனக்கு பல உணர்வுகள் வருகின்றன. அந்த உணர்வுகளை எல்லாம் நான் எடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை, குறிப்பாக —பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, பெருமதிப்புக்குரிய இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களை, இரவோடு இரவாக அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த நெஞ்சுவலியையும் கவனியாது, இங்கிருந்து பாளை சிறைச் சாலைக்கு தூக்கி வீசி— அவர் அங்கிருந்த போது, அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு நான் என் துணைவியாரோடு நாகர்கோவிலுக்கு செல்லுகின்ற நேரத்தில்—போகிற வழியில்—அல்லது வருகிற வழியில்—இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் கேட்டேன். எப்போது செல்லப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு மாணயில் செல்லுவதாக இருக்கிறேன் என்றேன். அப்படியானால் உங்களுக்கு மாலை நான்கு மணிக்கு உத்தரவு வரும் என்றார். நான்கு மணிக்கு உத்தரவும் வந்தது. அதேபோல் இன்னொரு நண்பரைப் பார்ப்பதற்கு திருச்சி சிறைச்சாலைக்கு செல்லவேண்டும் என்று கேட்டபோது அதற்கும் அவர் ஒத்துக் கொண்டார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தவறாக கருதக் கூடாது. இதில் பல நிர்வாகத் தவறுகள்—இடை யூறுகள் இருக்கலாம். அதே போன்று எங்கள் கட்சியிலுள்ள ஜே. பி. ஆர். அவர்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்த போது, அவரைப் பார்க்கவேண்டும் என்று அப்போதிருந்த தலைமைச் செயலாளர் சபாநாயகம் அவர்களைக் கேட்டேன். நீங்கள் எழுதி அனுப்புங்கள் என்று கேட்டார்கள். எழுதி அனுப்பினேன். எழுதி அனுப்பி மூன்று நாட்கள், நான்கு நாட்கள் ஆகியும் அனுமதி தரப்படாததால் திருப்பியும் அவரிடம் கேட்டேன். இதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு—இதை தெரிவித்து விட்டீர்களா என்று கேட்டபோது, அவர், இது அவரது மேஜையில் தான் இருக்கிறது. உங்களது விண்ணப்பம் அங்கேதான் இருக்கிறது. அவரது உத்தரவின்றி எதுவும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விட்டார் ஆக நான் போய்ப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட

1979 மார்ச் 24]

[பிற்பகல் 11-00]

[திரு. கி. மனோகரன்]

வில்லை. அதற்காக இதை நான் குறையாக சொல்லவில்லை. அதற்கான பல காரணங்கள் இருக்கலாம். அதன் அடிப்படையில் எனக்கு அனுமதி மறுத்திருக்கக்கூடும்.....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்கள் பார்க்க விரும்பியது ரிமாண்டில் இருக்கின்ற சைதிகளை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் அப்போது பார்க்க விரும்பிய ஜே. பி. ஆர். அவர்கள் மிசா கைதியாக இருந்தார். எந்த மிசா கைதியாக இருந்தாலும், அவரது குடும்பத்தாரைத் தவிர வேறு யாரும் சென்று பார்க்க முடியாது என்பது மத்திய அரசின் உத்தரவு. அப்படித்தான் மிசா கைதிகள் அவர்களது குடும்பத்தாரால் மட்டும் தான் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டது. கழக ஆட்சிகலைக்கப்பட்ட பிறகும், தமிழ்நாட்டில் 500-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் மிசா கைதிகளாக இருந்த நேரத்தில் அவர்களது குடும்பத்தார் மட்டும் தான் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : ஆகவேதான் சொன்னேன், சில நிர்வாகக் காரணங்கள் இருக்கக்கூடும், எனக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டதற்கு என்று. ஆனால் 1970-ல் ஒரு ஜி.ஓ. பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த ஜி.ஓ. பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

M. L. As. and M. P. S. who intend visiting the Jail should give notice within three days time.

யாராவது பார்க்கப் போனால், 3 நாட்களுக்கு முன்பு என்றிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டும். ஜி.ஓ.வில் தரப்பட்டிருப்பதைப் படித்துக் காட்டினேன். 3 நாட்களுக்கு முன்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆக, இப்படி சில காரணங்கள் இருந்திருக்கக் கூடும். அந்த அடிப்படையில் அனுமதி மறுக்கப் பட்டிருக்கும். இதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக எடுக்கவில்லை. அன்பழகன் அவர்கள் செல்லுகின்ற காரணத்தால், சில சிக்கல்கள், சிரமங்கள் ஏற்படுமென்று சூழ்நிலை ஏற்படுமென்று காவல் துறையினர் கருதியிருக்கக் கூடும். அதை ஒரு பிரச்சினையாக நானும் கருதவில்லை. மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கருதியிருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே, அருமை நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சிறைச் சாலை வாயிலுக்குச் சென்றபோது, வழக்கறிஞர்களைச் சென்று பார்க்க முடியாது என்று நிர்வாக முறை காரணமாக அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். மற்றவர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 மார்ச் 24]

பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டது. எனக்கு மட்டும் தடை. ஆனால் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை பெரிய பிரச்சனையாக ஆக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். இதை நான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர் சொல்லக்கூடாது. ஒரு சிறைக் கைதியை தண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் போய்ப் பார்ப்பது, பிரச்சனை பற்றி தெரிந்து கொள்வதோடு, அவருக்கு ஆறுதல் அல்லது ஒரு சமாதானம் ஆற்றுவதற்காகத்தான். ஆனால், சிறை அதிகாரிகள் வேறு ஒரு வகையான காரணத்திற்காக அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே என்று சொல்லுகின்ற போது, இந்தப் பிரச்சனையை பெரிய பிரச்சனையாக ஆக்க வேண்டாம் என்று சொன்னால், அதற்கு நான் விளக்க வேண்டிய அவசிய வரும். எனவே தயவு செய்து.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பிரச்சனையைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றால், அவர்கள் சில காரணங்களுக்காக மறுத்திருக்கக் கூடும், அதைப் பெரிய பிரச்சனையாக ஆக்க வேண்டாம் என்று சொன்னே தவிர, இங்கிருந்து ஒரு உத்திரவை அனுப்பி, அன்பழகன் அங்கே வருவார், அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை என்பதற்காகச் சொன்னேன். அந்த எண்ணமும் நமக்கு இல்லை.

நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள், 'அவர் முதலிலே அடித்தார், நான் பிறகு அடித்தேன்' என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டதாக எனக்கு ஞாபகம். எனவே, இங்கே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பதை, நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்று இருவரும் புகார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஒருதலைப் பட்சமாக ஆதரவு தர முடியும் என்ற நிலையிருப்பது முறையல்ல என்ற நிலையில் சஸ்பென்ட் கிடையாது என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, யார் யார் மீது தாக்குதல் நடந்தது என்பதையும், ஒருவர் ஒருவரைத் தாக்கினார் என்றும், அதே போன்று இன்னொருவர் தாக்கப்பட்டார் என்றும் இரு தரப்பிலிருந்தும் புகார்கள் வருகின்ற நேரத்தில் போலீஸ் துறையினர் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதில் யாருக்கும் வேறுபட்ட கருத்து இருக்காது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அடுத்தாற்போல் அவர் சொல்கிறார் : “என்னைச் சந்தித்த போது அவர்கள் சொன்னது, நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்து கொண்டோம், அவரும் அடித்தார், நானும் அடித்தேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.”

ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு விளக்கம் தருகின்ற முறையில், 'அவர் அடித்தார், நானும் அடித்தேன்' என்கிற வகையிலே சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர,

1979 மார்ச் 24] [திரு. கி. மனோகரன்]

அருள்கூர்ந்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைப் பேசவில்லை. 'அவர் அடித்தார், நானும் அடித்தேன்' என்ற கருத்தை அவர் பேசியதாகச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை திசை திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி அவரது அரசாங்கத்தைப் பற்றி எல்லாம் ஏதோ சொன்னதாகவெல்லாம் 'சொன்னார்கள். என்னைவிட ஜோதிபாசு அவர்களை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்தக் கெட்ட எண்ணத்தோடு, எந்தத் தீய நோக்கோடு, அல்லது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற குறிக்கோளோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பார்கள் என்று உமாநாத் அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் தயவுசெய்து அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய அத்தனை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்வது—

ஒன்று, கான்ஸ்டிடியூஷன் கிரைசிஸ் இதிலே இருக்கிறது என்பதை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன்.

இரண்டு, Independence of Judiciary is crippled என்று சொல்லப்பட்ட கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறேன்.

மூன்று, நீதிமன்றம் இயங்கவில்லை என்று சொல்வதில் அடிப்படையிலையென்பதை வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான்காவது, சுமுகமான சூழ்நிலையில் பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நிலையில், விரைவில் முடிவு ஏற்படும் என்ற நல்ல நம்பிக்கை நட்சத்திரம் உதயமாகியிருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தயவு செய்து அதற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் அளவுக்கு நமது பேச்சுக்கள் அமையக்கூடாது என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று கூறி அதை வலியுறுத்தாதீர்கள் என்று கேட்டு நான் அமைகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் அவர்கள் அளித்த விளக்கம் எங்களுக்குத் திருப்தி தரவில்லை. ஏனென்றால் விரைவில் சுமுகமாக முடிவு காணப்படும் என்று ஏழு நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நாங்கள் வெளியே போவதாக இல்லை. இங்கேயேதான் இருப்பதாக இருக்கிறோம். இதற்கு ஒரு முடிவு கண்டு அறிவிக்கும் வரையில் எந்த ஒலி முழக்கமும் செய்யப் போவதில்லை, செய்தாலும் பத்திரிகையில் வராது என்று சொல்லுவார்கள்—இதற்கு

[திரு. கி. மனோகரன்] [1979 மார்ச் 24]

முடிவு காண்கிற வரையில் இங்கே எழுந்து நின்று கொண்டிருப்பதாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். அப்படியே நின்று கொண்டிருப்போம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காந்தி காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் கட்சி ஆகிய கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கப்போவதாக மட்டும்தான் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்களுக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதி காத்தால் அடுத்த நிகழ்ச்சிக்குப் போகலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற மரபை அனுபவம் பெற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்க உறுதுணையாக இருக்கக்கூடாது என்று மெத்தப் பணிவன்போடு லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரை தமிழகத்தின் வரலாற்றில், சட்டசபை வரலாற்றில், நீங்கள் எல்லாம் கால்கடுக்க நின்று கொண்டிருக்க நாங்கள் எல்லாம் அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிற நிலைமையைத் தயவு செய்து உருவாக்காதீர்கள். அது ஜனநாயகத்திற்கு நல்லதல்ல; நீங்கள் அடிக்கடி சொல்வீர்களே—காக்க வேண்டிய மரபு, அதற்கும் ஏற்புடைத்தானது அல்ல. வெளியே பார்ப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் இப்படிப்பட்ட செய்தி வந்தால் என்று ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நிச்சயமாக இதற்கு ஒரு முடிவு விரைவில் கிடைக்குமென்று உறுதி அளித்த பிறகு அந்த உறுதியை ஏற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திருப்பியும் தனது எண்ணத்தை புனராலோசனை செய்து நல்ல முறையில் ஒரு நிலைமையை உருவாக்க உதவ வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : விரைவில் என்றால் எப்போது?

திரு. மு. கருணாநிதி : விரைவில் என்று சொன்னால் போதாது. எத்தனை மணி நேரத்திற்குள் எத்தனை நாளைக்குள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவது விரைவில் என்று சொன்னால்—இங்கேயே சொல், இப்போதே சொல், இத்தனை மணி நேரத்திற்குள் என்று சொல் என்றெல்லாம் கேட்பது நியாயமாகாது. அதிக பட்சமாகப் போனால் இரண்டு நாட்களுக்குள் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த இரண்டு நாட்கள் என்பதை திங்கட்கிழமை என்று எடுத்துக்கொள்ளலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இடையிலே ஞாயிற்றுக் கிழமை வருவதை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகவே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். செவ்வாய்க்கிழமை மாலைக்குள் நல்ல முடிவு தெரியும்.

[முற்பகல் 11-10]

திரு. மு. கருணாநிதி : செவ்வாய் வெறும் வாயாக இருக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டு, அவை முன்னவரின் உறுதிமொழியை ஏற்று

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்வதாகக் கருதக்கூடாது. ஆண்டவனைக் கூட அப்படிச் சொல்வது உண்டு. 'ஆண்டவனே நீ வெல்வாய்.'

திரு. மு. கருணாநிதி : 'நீ அப்படித்தான் அடிக்கடி சொல்வாய்.' எனவே அவை முன்னவருடைய உறுதிமொழியை ஏற்றுக் கொண்டு நாங்கள் அமர்கிறோம்.

(எழுந்திருந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இருக்கைகளில் அமர்ந்தனர்.)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : செவ்வாய் வெறும் வாயாகப் போகாமல் அது வருவாயாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

(ஆ) பொள்ளாச்சி குவாலிட்டி மில் வேலை நிறுத்தம் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போதும் நேரம் 11-10-க்கு மேல் ஆகிறது இன்னும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு டிமாண்டுகள் இருக்கின்றன.